

Zadanie 1. (10p.)

Oblicz całkę

$$\int_{-\infty}^{\infty} \frac{\cos(x)}{1+x+x^2} dx.$$

Rozwiązanie:

Dla ustalonego $R > 0$ rozważmy dwie drogi: odcinek $[-R, R]$ oraz łuk $\gamma_R = \{R \cdot \exp(it) : t \in [0, \pi]\}$.
Rozważmy również cykl $\Gamma_R = [-R, R] + \gamma_R$.

Zauważmy, że

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\cos(x)}{1+x+x^2} dx = \lim_{R \rightarrow \infty} \int_{-R}^R \frac{\cos(x)}{1+x+x^2} dx = \lim_{R \rightarrow \infty} \operatorname{Re} \int_{[-R, R]} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz.$$

Całkę $\int_{\Gamma_R} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz$ liczymy z twierdzenia o residuach. Funkcja podcałkowa ma dwa bieguny $z_1 = \frac{-1+i\sqrt{3}}{2}$ oraz $z_2 = \frac{-1-i\sqrt{3}}{2}$. Mamy

$$\operatorname{Ind}_{\Gamma_R}(z_2) = 0, \quad \operatorname{Ind}_{\Gamma_R}(z_1) = 1, \quad \text{dla } R > |z_1|.$$

Zatem

$$\int_{\Gamma_R} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz = 2\pi i \operatorname{Res} \left(\frac{\exp(iz)}{1+z+z^2}, z_1 \right).$$

Mamy

$$\begin{aligned} \operatorname{Res} \left(\frac{\exp(iz)}{1+z+z^2}, z_1 \right) &= \lim_{z \rightarrow z_1} (z - z_1) \frac{\exp(iz)}{(z - z_1)(z - z_2)} = \frac{\exp(iz_1)}{z_1 - z_2} = \frac{\exp\left(\frac{-i-\sqrt{3}}{2}\right)}{i\sqrt{3}} = \\ &= \frac{\exp(\sqrt{3}/2) (\cos(1/2) - i \sin(1/2))}{i\sqrt{3}} = \\ &= \frac{1}{\sqrt{3}} \cdot \exp(\sqrt{3}/2) (\sin(1/2) - i \cos(1/2)) \end{aligned}$$

Czyli dla $R > |z_1|$ mamy

$$\int_{\Gamma_R} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz = \frac{2\pi}{\sqrt{3}} \cdot \exp(\sqrt{3}/2) (\cos(1/2) + i \sin(1/2)).$$

Oszacujmy teraz całkę $\int_{\gamma_R} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz$. Mamy

$$\begin{aligned} \left| \int_{\gamma_R} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz \right| &= \left| \int_0^\pi \frac{\exp(iRe^{it}) \cdot R \cdot i \cdot e^{it}}{1 + Re^{it} + R^2 e^{2it}} dt \right| \leq \\ &\leq R \cdot \int_0^\pi \frac{|\exp(iRe^{it}) \cdot t|}{|1 + Re^{it} + R^2 e^{2it}|} = R \cdot \int_0^\pi \frac{\exp(-R \sin(t)) \cdot |t|}{|1 + Re^{it} + R^2 e^{2it}|} dt \leq \\ &\leq R \cdot \exp(-R) \cdot \pi \int_0^\pi \frac{dt}{|1 + Re^{it} + R^2 e^{2it}|} \end{aligned}$$

Oszacujmy teraz mianownik. Z nierówności trójkąta mamy

$$|1 + re^{it} + R^2 e^{2it}| \geq |Re^{it} + R^2 e^{2it}| - 1 = R \cdot |1 + Re^{it}| - 1 \geq R(R-1) - 1 = R^2 - R - 1.$$

Zatem

$$\left| \int_{\gamma_r} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz \right| \leq \frac{R \exp(-R) \pi^2}{R^2 - R - 1} \xrightarrow{R \rightarrow \infty} 0.$$

Podsumowując

$$\begin{aligned}\int_{-\infty}^{\infty} \frac{\cos(x)}{1+x+x^2} dx &= \lim_{R \rightarrow \infty} \operatorname{Re} \int_{[-R, R]} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz = \\ &= \lim_{R \rightarrow \infty} \operatorname{Re} \int_{\Gamma_R} \frac{\exp(iz)}{1+z+z^2} dz = \frac{2\pi}{\sqrt{3}} \exp(\sqrt{3}/2) \cos(1/2).\end{aligned}$$

1 Rozwiązanie zadania

1.1 Część (a)

Na wstępie stwierdźmy prosty fakt - liczba pierwiastków $P(z)$ na rozpatrywanym pierścieniu jest równa liczbie pierwiastków o module mniejszym niż $3/2$, minus liczba pierwiastków o module mniejszym niż 1 .

Obydwa te zbiory są obszarami ograniczonymi przez okręgi $|z| = \text{const}$, naturalnym narzędziem do znalezienia liczby miejsc zerowych więc będzie twierdzenie Rouchego. Aby z niego skorzystać, musimy najpierw postanowić jakimi funkcjami będziemy przybliżać $P(z)$ na poszczególnych okręgach.

Zacznijmy od mniejszego okręgu, $|z| = 1$. Moduł wszystkich potęg z jest tam równy 1 , możemy się więc spodziewać, że nasza funkcja będzie dobrze się przybliżać przez składnik o największym współczynniku przy nim - $8z$. Sprawdzając, czy jest to słuszne założenie, faktycznie dostajemy

$$|P(z) - 8z| = |z^9 + 4z^7 - z^2 + 1| \leq |z^9| + |4z^7| + |-z^2| + |1| = 1 + 4 + 1 + 1 = 7 < 8 = |8z|,$$

a zatem, na mocy twierdzenia Rouchego, $P(z)$ i $8z$ mają tyle samo pierwiastków na dysku $|z| < 1$. Jest to oczywiście tylko jeden pierwiastek.

Aby wybrać odpowiednią funkcję dla przybliżenia $P(z)$ na okręgu $|z| = 3/2$ spójrzmy ponownie na poszczególne składowe wielomianu. Gdy patrzemy na wielomian na zbiorze postaci $|z| = A > 1$, intuicja mówi nam, że w moduł całości będzie najprawdopodobniej dominowany przez wyrazy o jak najwyższych potęgach. Korzystając jednak najpierw z (mało precyzyjnego) szacowania $3/2 < 2$ widzimy, że na obecnie rozpatrywanym okręgu

$$|z^9| < |4z^7|,$$

tak więc zacznijmy od próby przybliżenia wielomianu P samym wyrazem $4z^7$. Dostajemy wtedy

$$|z^9 - z^2 + 8z + 1| \leq |z^9| + |z^2| + |8z| + |1| \leq |z^9| + 3 + 12 + 1 = \left(\frac{3}{2}\right)^9 + 16$$

(dla wygody oszacowaliśmy tutaj $|z^2|$ z góry. Chcemy więc teraz pokazać, że

$$\left(\frac{3}{2}\right)^9 + 16 < 4\left(\frac{3}{2}\right)^7 = |4z^7|,$$

czyli równoważnie

$$\frac{9}{4} + \frac{2048}{3^7} < 4,$$

co jest prawdą, ponieważ $3^7 > 3^6 = 81 \cdot 81 = 6561 > 2048$, więc lewa strona nierówności jest mniejsza niż $3 + \frac{1}{4}$. Składając wszystkie pokazane nierówności, otrzymujemy ostatecznie fakt, że

$$|P(z) - 4z^7| < |4z^7|$$

na zbiorze $|z| = 3/2$, tak więc na mocy twierdzenia Rouchego, wielomian $P(z)$ ma 7 pierwiastków na dysku $|z| < 3/2$, jako że $4z^7$ ma siedmiokrotny pierwiastek w zerze.

Łącząc obydwie rezultaty, otrzymujemy, że wielomian $P(z)$ ma 6 pierwiastków na dysku $1 < |z| < 3/2$.

1.2 Część (b)

Aby wykazać tę część zadania, będziemy chcieli skorzystać z zasady argumentu. Będziemy rozpatrywać półokrąg postaci

$$\{z = 0 + iy, y \in [-R, R]\} \cup \{\Re(z) \geq 0, |z| = R\} = \gamma_1 \cup \gamma_2,$$

gdzie orientujemy γ_1, γ_2 tak aby obiegały ograniczony obszar zgodnie z naturalną orientacją \mathbb{C} (tj. γ_1 idzie "od góry do dołu").

Ponieważ $P(z)$ jest wielomianem, to ma skończenie wiele miejsc zerowych i dla odpowiednio dużego $R \in \mathbb{R}$ wszystkie pierwiastki o części rzeczywistej dodatniej będą mieścić się wewnątrz odpowiednio dużego półokręgu.

Aby móc skorzystać z zasady argumentu, musimy pokazać, że $P(z)$ nie ma żadnych miejsc zerowych na rozpatrywanej krzywej. Zakładając, że R jest odpowiednio duże nie może być żadnych miejsc zerowych na γ_2 . Dla γ_1 mamy

$$\Re(P(iy)) = y^2 + 1 > 0,$$

tak więc $P(z)$ nie może mieć miejsc zerowych na osi urojonej.

Spójrzmy teraz na przyrost argumentu wzdłuż poszczególnych krzywych:

Jak pokazaliśmy przed chwilą, obraz γ_1 zawiera się w prawej półpłaszczyźnie. Argument jest jednoznacznie określoną funkcją na tym zbiorze, tak więc przyrost argumentu P wzdłuż γ_1 jest równy po prostu

$$\arg(P(-iy)) - \arg(P(iy)),$$

gdzie \arg jest funkcją przyjmującą wartości z przedziału $(-\pi, \pi)$. Mamy $P(z) = z^9[1 + \frac{4z^7}{z^9} - \frac{z^2}{z^9} + \frac{8z}{z^9} + \frac{1}{z^9}]$, a zatem, korzystając z tego że argument iloczynu to suma argumentów, wnioskujemy że

$$\arg(P(z)) - \arg(z^9) \rightarrow 0$$

przy $R \rightarrow \infty$, ponieważ argument wyrażenia w nawiasie dąży do $\arg(1) = 0$ dla $|z|$ dążącego do nieskończoności. W szczególności otrzymujemy, że

$$\arg(P(\pm iR)) - \arg((\pm iR)^9) \rightarrow 0.$$

Mamy więc

$$\lim_{R \rightarrow \infty} \Delta \arg_{\gamma_1}(P(z)) = \lim_{R \rightarrow \infty} (-iR^9) - \lim_{R \rightarrow \infty} (iR^9) = -\frac{\pi}{2} - \frac{\pi}{2} = -\pi.$$

Analogicznie, dla łuku γ_2 otrzymujemy

$$\lim_{R \rightarrow \infty} \Delta \arg_{\gamma_2}(P(z)) = \lim_{R \rightarrow \infty} \Delta \arg_{\gamma_2}(z^9) = \lim_{R \rightarrow \infty} \Delta 9 \arg_{\gamma_2}(z) = 9\pi.$$

Łącznie więc mamy $\Delta \arg_{\gamma_1 \cup \gamma_2}(P(z)) \rightarrow -\pi + 9\pi = 8\pi$, a zatem dla dostatecznie dużych R ten półokrąg zawiera we wnętrzu $\frac{8\pi}{2\pi} = 4$ miejsca zerowe $P(z)$.

Aby pokazać, że dwa z tych miejsc zerowych leżą w pierwszej ćwiartce, pokażmy najpierw, że $P(z)$ nie ma pierwiastków rzeczywistych dodatnich. W tym celu należy rozpatrzyć przypadki:

- Dla $x = 0$ mamy $P(x) = 1 \neq 0$;
- Jeśli $0 < x \leq 1$, to $x^2 \leq 1$ a zatem $P(x) \geq x^9 + 4x^7 - x^2 + 8x + x^2 > 0$;
- Jeśli $1 < x$, to $x^2 < x^7$, a zatem $P(x) > x^9 + 3x^7 + x^2 - x^2 + 8x + 1 > 0$.

Teraz, ponieważ współczynniki wielomianu $P(z)$ są rzeczywiste, na mocy zasadniczego twierdzenia algebry otrzymujemy że zbiór pierwiastków $P(z)$ jest niezmienniczy ze względu na operację sprzężenia. Innymi słowy zbiór pierwiastków $P(z)$ jest symetryczny ze względu na odbicie względem osi rzeczywistej. Skoro nie ma pierwiastków leżących na tej osi, wnioskujemy że po dwa pierwiastki $P(z)$ muszą leżeć w pierwszej i czwartej ćwiartce, co kończy dowód.

Uwaga: Można też pokazać, że dwa pierwiastki leżą w pierwszej ćwiartce na inny sposób - zamiast rozpatrywać krzywą ograniczającą połowę dysku o części rzeczywistej dodatniej, można rozpatrywać krzywe ograniczające ćwiartki koła (w pierwszej i czwartej ćwiartce układu współrzędnych). Ostatecznie, rozwiązania te wymagają pokazania dokładnie takich samych faktów w nieco innej kolejności - konieczne jest pokazanie, że nie ma pierwiastków rzeczywistych dodatnich aby skorzystać z zasady argumentu dla ćwiartek - tak więc wybór jednej lub drugiej metody jest tak naprawdę wyłącznie kwestią osobistych preferencji.

2 Zasady oceniania

Część (a) jest warta 4 pkt, a część (b) - 6 pkt. W ramach tych części punkty są przydzielone następująco:

Za część (a):

- Za każdy z okręgów $|z| = 1$, $|z| = 3/2$ jeden punkt za dobrą strategię (powołanie się na twierdzenie Rouchego, sensowny wybór funkcji którą przybliżamy $P(z)$);
- Za każdy z okręgów - poprawne pokazanie tezy - sprawdzenie założeń twierdzenia i udowodnienie odpowiedniej nierówności.

Za część (b):

- 1 pkt za odpowiednie podejście - powołanie się na zasadę argumentu i sensowny wybór konturów;
- 1 pkt za pokazanie, że $P(z)$ nie ma pierwiastków na osi urojonej;
- 1 pkt za poprawne policzenie zmiany argumentu wzdłuż pionowego odcinka (odcinków);
- 1 pkt za poprawne policzenie zmiany argumentu po łuku (łukach);
- 1 pkt za pokazanie, że nie ma pierwiastków rzeczywistych dodatnich;
- 1 pkt za poskładanie tych wszystkich kroków (policzenie łącznej zmiany argumentu, uzasadnienie że są po dwa pierwiastki w pierwszej i czwartej ćwiartce).

Zadanie 3. (10p.)

Oznaczmy $\mathbb{H}_+ = \{z \in \mathbb{C} : \text{Im}(z) > 0\}$ oraz $\Omega = \mathbb{H}_+ \cup D(0, 1)$.

- (a) Wyznacz obraz obszaru Ω przez homografię $h(z) = \frac{z-1}{z+1}$.
 (b) Znajdź odwzorowanie biholomorficzną przeprowadzające Ω na $D(0, 1)$.

Rozwiązanie:

- (a) Aby wyznaczyć obraz obszaru Ω , wyznaczymy osobno obraz \mathbb{H}_+ oraz obraz dysku jednostkowego $D(0, 1)$.

Zauważmy, że współczynniki funkcja h są rzeczywiste, zatem $h(\mathbb{R}) = \mathbb{R}$, ponieważ obrazem prostej \mathbb{R} będzie prosta lub okrąg. Zatem $h(\mathbb{H}_+) = \mathbb{H}_+$ lub $h(\mathbb{H}_+) = \mathbb{H}_- = \{z \in \mathbb{C} : \text{Im}(z) < 0\}$. Mamy $h(i) = i$, czyli $h(\mathbb{H}_+) = \mathbb{H}_+$.

Policzymy teraz obraz dysku jednostkowego. Skoro $h(-1) = \infty$, oznacza to, że obrazem $\partial D(0, 1)$ będzie prosta. Aby wyznaczyć tę prostą, liczymy wartości h w innych punktach z $\partial D(0, 1)$.

$$h(1) = 0, \quad h(i) = i.$$

Zatem, $h(\partial D(0, 1)) = \{z \in \mathbb{C} : \text{Re}(z) = 0\}$. Dodatkowo, $h(0) = -1$, zatem $h(D(0, 1)) = \{z \in \mathbb{C} : \text{Re}(z) < 0\}$.

Podsumowując,

$$h(\Omega) = h(\mathbb{H}_+) \cup h(D(0, 1)) = \{z : \text{Im}(z) > 0 \text{ lub } \text{Re}(z) < 0\}.$$

Alternatywnie, można było przedstawić h jako złożenie translacji, inwersji i jednokładności i wyznaczyć kolejno obrazy zbioru Ω .

- (b) Wybierając gałąź funkcji argument tak, aby $\arg(z) \in [0, 2\pi)$, możemy zapisać

$$\Omega = \{z \in \mathbb{C} \setminus \{0\} : \arg(z) \in (0, 3/2\pi)\}.$$

Niech f będzie gałęzią funkcji $z \mapsto z^{2/3}$ na obszarze Ω , która spełnia

$$f(z) = \exp(2/3 \cdot \log(z)),$$

gdzie $\log(z) = \ln|z| + i \cdot \arg(z)$. Funkcja f jest dobrze określona i holomorficzną na Ω . Dodatkowo, mamy $f(\Omega) = \mathbb{H}_+ = \{z \in \mathbb{C} \setminus \{0\} : \arg(z) \in (0, \pi)\}$.

Rozważmy teraz homografię $g(z) = \frac{z-i}{z+i}$. Wówczas $g(\mathbb{H}_+) = D(0, 1)$. Zatem $(g \circ f)(\Omega) = D(0, 1)$. Dodatkowo, oba odwzorowania są biholomorficzne, tzn. każde z nich jest holomorficznym homeomorfizmem, którego odwrotność też jest odwzorowaniem holomorficznym.

Funkcje analityczne, Egzamin 1, 2022/23.

Zadanie 4:

a) Zastosujemy tw. Rouchy'ego.

Mamy dla $z \in \partial D(0,1)$: $|\xi| < C$

$$1 - \xi f(z) \in \underbrace{|\xi| \sup_{z \in \partial D(0,1)} |f(z)|}_{=: M} < 1 = |z|$$

Np dla $C := \frac{1}{M+1}$

Stąd funkcje $h(z) = z$, oraz $g(z) = z - \xi f(z)$ mają wewnątrz dysku $D(0,1)$ tyle samo zer, czyli 1.

b) Rozważmy $F(z) = z - \xi f(z)$, gdzie $|\xi| < C$, C - z punktu a).

$$\frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0,1)} z \cdot \frac{F'(z)}{F(z)} dz = \underline{1}$$

gdzie przyjmujemy dodatnią orientację $\partial D(0,1)$.

Funkcja $G(z) := \frac{z F'(z)}{F(z)}$ - ma w $z_0(\xi)$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{położeni, że} \\ z_0(\xi) = \xi f(z_0(\xi)) \end{array} \right.$

będzie mieć resztę 1, zatem

$$I = \text{res} (G(z), z_0(\xi)) = \lim_{z \rightarrow z_0(\xi)} \frac{(z - z_0(\xi)) \cdot z (F'(z))}{F(z)} =$$

$$= \lim_{z \rightarrow z_0(\xi)} \frac{z (1 - \xi f'(z))}{\frac{F(z) - F(z_0(\xi))}{z - z_0(\xi)}} = z_0(\xi) \cdot \frac{F'(z_0(\xi))}{F'(z_0(\xi))} = z_0(\xi).$$

obliczamy I innym sposobem.

$$\frac{z F'(z)}{F(z)} = \frac{z F'(z)}{z - \xi f(z)} = F'(z) \cdot \frac{1}{1 - \frac{\xi f(z)}{z}} = *$$

Na $\partial D(0,1)$: $|z|=1$ $|\frac{\xi f(z)}{z}| = |\xi f(z)| < C \cdot \sup_{D(0,1)} |f| < 1$

2 redukcji w cyfry 9)

$$\Rightarrow * = F'(z) \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\xi^n (f(z))^n}{z^n} = (1 - \xi f'(z)) \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\xi^n (f(z))^n}{z^n} =$$

$$= (1 - \xi f'(z)) + \sum_{n=1}^{\infty} (1 - \xi f'(z)) \frac{\xi^n (f(z))^n}{z^n} =$$

Stąd

$$I = \frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0,1)} (1 - \xi f'(z)) dz + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0,1)} \frac{(1 - \xi f'(z)) \xi^n (f(z))^n}{z^n} dz$$

= 0 bo

całkujemy funkcję holomorfną

$$= \sum_{n \geq 1} \xi^n \cdot \frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0,1)} \frac{g_n(z)}{z^n} dz$$

$$= \sum_{n \geq 1} \frac{\xi^n}{n!} \frac{d^{n-1}}{dz^{n-1}} \Big|_{z=0} g_n(z)$$

← stąd teza. Przedstawiamy rozwiązanie w rozszerzonej wartości

- nie wyliczamy.

$$= \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0,1)} \frac{\zeta^n (f(z))^n}{z^n} dz - \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0,1)} \frac{\zeta^{n+1} \cdot \frac{1}{(n+1)} (f(z))^{n+1}}{z^n} dz$$

$$= \sum_{n \geq 1} \frac{\zeta^n}{(n-1)!} \underbrace{\left. \frac{d^{n-1}}{dz^{n-1}} \right|_{z=0} [(f(z))^n]}_{C_n} - \sum_{n \geq 1} \frac{\zeta^{n+1}}{(n+1)(n-1)!} \underbrace{\left. \frac{d^{n-1}}{dz^{n-1}} \right|_{z=0} [(f(z))^{n+1}]}_{C_{n+1}}$$

↑ wiot Cauchy'ego

$$= \sum_{n \geq 1} \frac{\zeta^n}{(n-1)!} C_n - \sum_{n \geq 1} \frac{\zeta^{n+1}}{n!} \left(\frac{n}{n+1} \right) C_{n+1} =$$

↑ $n! = n \cdot (n-1)!$

$$= \underbrace{\frac{\zeta^1}{1}}_{n=1} C_1 + \left(\sum_{n \geq 2} \frac{\zeta^n C_n}{(n-1)!} - \sum_{n \geq 2} \frac{\zeta^n}{(n-1)!} \left(\frac{n-1}{n} \right) C_n \right)$$

$$= \zeta \cdot C_1 + \sum_{n \geq 2} \frac{\zeta^n}{(n-1)!} \underbrace{\left(1 - \left(1 - \frac{1}{n} \right) \right)}_{\frac{1}{n}} C_n =$$

$$= \frac{\zeta \cdot C_1}{1!} + \sum_{n \geq 2} \frac{\zeta^n}{n!} \cdot C_n = \boxed{\sum_{n \geq 1} \frac{\zeta^n}{n!} \left. \frac{d^{n-1}}{dz^{n-1}} \right|_{z=0} (f(z))^n}$$

Zatem też można było skorzystać

też w wersji rozszerzonej .

W przypadku oceny ze punkt b) :

• ze prawidłowy rachunek : $\frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D} z \cdot \frac{F'(z)}{F(z)} dz = z_0$ -

- dostawato sp 2,5 pt

• ze dowód
troisemoiu : $\frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D} z \cdot \frac{F'(z)}{F(z)} dz = \sum_{n \geq 1} \frac{z^n}{n!} \left. \frac{d^{n-1}}{dz^{n-1}} \right|_{z=0} [g_n(z)]$

- dostawato sp 2,5 pt.

A. Katarzyna

Na temat zadania 5/10.11.2023

część (a)	3p.
część (b)	1p.
część (c)	4p.
część (d)	2p.

(a) Za R_0 można przyjąć większy z modułów pierwiastków wielomianu $f(z) = z^2 + 6z + 1$, $z_1 = -3 - \sqrt{8}$, $z_2 = -3 + \sqrt{8}$, $R_0 = |z_1| = 3 + \sqrt{8}$.

Bowiem dla $|z| > 3 + \sqrt{8}$, tzn. dla $|\frac{-z_1}{z}|, |\frac{-z_2}{z}| < 1$ mamy funkcje holomorficzne na \mathcal{D}_{R_0} oznaczone $(1 - \frac{z_1}{z})^{\frac{1}{2}} = 1 + \sum_{n=1}^{\infty} \binom{\frac{1}{2}}{n} (\frac{-z_1}{z})^n$ oraz $(1 - \frac{z_2}{z})^{\frac{1}{2}} = 1 + \sum_{n=1}^{\infty} \binom{\frac{1}{2}}{n} (\frac{-z_2}{z})^n$. Te szeregi są bezwzględnie i niemal jednostajnie zbieżne na \mathcal{D}_{R_0} — wyrażają jednoznacznie wyznaczone funkcje holomorficzne na \mathcal{D}_{R_0} (por. Leja, strona 102).

Skoro $f(z) = (z - z_1)(z - z_2) = z^2 (1 - \frac{z_1}{z})(1 - \frac{z_2}{z})$, dostajemy dwie rozłączne w wartościach holomorficzne (a nie tylko ciągłe) gałęzie dla $\sqrt{f(z)}$: $g_1(z) = -z(1 - \frac{z_1}{z})^{\frac{1}{2}}(1 - \frac{z_2}{z})^{\frac{1}{2}}$ oraz $g_2(z) = z(1 - \frac{z_1}{z})^{\frac{1}{2}}(1 - \frac{z_2}{z})^{\frac{1}{2}}$.

(b) Niech $g(z) := g_2(z)$, bo $g_2(2R_0) = \text{arithmeticzny } \sqrt{105 + 36\sqrt{8}} > 0$.

Teraz $h(z) = \frac{g(z)}{z} = (1 - \frac{z_1}{z})^{\frac{1}{2}}(1 - \frac{z_2}{z})^{\frac{1}{2}} \xrightarrow{z \rightarrow \infty} 1 \cdot 1 = 1$, więc funkcja h ma usuwalną osobliwość w nieskończoności.

(c) Funkcja h regularna w ∞ zapisuje się jako $h(z) = b_0 + \frac{b_{-1}}{z} + \frac{b_{-2}}{z^2} + \dots$

więc gałąź g zapisuje się jako $g(z) = a_1 z + a_0 + \frac{a_{-1}}{z} + \frac{a_{-2}}{z^2} + \dots$

($a_k = b_{k-1}$). Jest to jej szereg Laurenta w jej dziedzinie \mathcal{D}_{R_0} .

$$\begin{aligned} \text{Konkretnie } g(z) &= z \left(1 + \frac{1}{2} \left(-\frac{z_1}{z} \right) - \frac{1}{8} \left(-\frac{z_1}{z} \right)^2 + \dots \right) \left(1 + \frac{1}{2} \left(-\frac{z_2}{z} \right) - \frac{1}{8} \left(-\frac{z_2}{z} \right)^2 + \dots \right) \\ &= z + \frac{1}{2}(-z_1 - z_2) + \left(\frac{1}{4}(-z_1)(-z_2) - \frac{1}{8}((-z_1)^2 + (-z_2)^2) \right) \frac{1}{z} + \dots \\ &= z + 3 + \left(\frac{1}{4} - \frac{1}{8} \cdot 34 \right) \frac{1}{z} + \dots = z + 3 - \frac{4}{z} + \dots \end{aligned}$$

(szeregi Newtona są bezwzględnie zbieżne, więc tu tw. Abela),
czyli $a_1 = 1$, $a_0 = 3$, $a_{-1} = -4$.

(d) Wartość całki $\frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0, 2R_0)} g(z) dz$ wynosi $-a_{-1} = -(-4) = 4$ (Leja, strona 136),
zatem $\int_{\partial D(0, 2R_0)} g(z) dz = -2\pi i \left(\frac{1}{2\pi i} \int_{\partial D(0, 2R_0)} g(z) dz \right) = -8\pi i$.

Zad. 6. (a) Obliczmy $h(z) = \frac{z_1 - z}{1 - \bar{z}_1 z}$ - jest to automorfizm dysku (wykład) (Ale tylko gdy $|z_1| < 1$.)

Wtedy $h^{-1}(z)$ jest automorfizmem dysku

~~Obliczmy $H(f(h^{-1}(z)))$. Widzimy, że $h(f(h^{-1}(z))) = h(f(z))$~~
 Obliczmy $h_2(z) = \frac{f(z_1) - f(z)}{1 - \bar{f}(z_1) f(z)}$ (też $\in H(D(0,1))$)
 \cong zamiast $f(z)$ ($\times 2$).

Obliczmy $H(z) = h_2(f(h^{-1}(z)))$ dla $z=0$ $h^{-1}(0) = z_1, h(f(z_1)) = 0$

$|H(z)| < 1, H \in H(D(0,1))$. Spełnione są założenia lematu

Schwarza. Zatem mamy $|H(z)| \leq |z|$ ($\forall z \in D$)

$$\left| \frac{f(z_1) - f(h^{-1}(z))}{1 - \bar{f}(z_1) f(h^{-1}(z))} \right| \leq |z|$$

podstawiając
 $z = \frac{z_1 - z_2}{1 - \bar{z}_1 z_2}$ otrzymujemy
 (e) $h(z)$, więc $z \in D$.

$$\left| \frac{f(z_1) - f(z_2)}{1 - \bar{f}(z_1) f(z_2)} \right| \leq \left| \frac{z_1 - z_2}{1 - \bar{z}_1 z_2} \right|$$

z_2 możemy wziąć dowolnie $z \in D(0,1)$
 z_1 ustaliliśmy na początku, ale też dowolnie.

6(b) z punktu (a) dla $z_1 \neq z_2$ zachodzi

$$\left| \frac{f(z_1) - f(z_2)}{z_1 - z_2} \right| \cdot \frac{1}{|1 - \overline{f(z_1)}f(z_2)|} \leq \frac{1}{|1 - \overline{z_1}z_2|}$$

przechodząc
z $z_2 \rightarrow z_1$
długości

$$|f'(z_1)| \cdot \frac{1}{|1 - \overline{f(z_1)}f(z_1)|} \leq \frac{1}{|1 - \overline{z_1}z_1|}$$

$z = z_1$

$$\frac{|f'(z)|}{|1 - |f(z)|^2|} \leq \frac{1}{|1 - |z|^2|}$$

$$\frac{|f'(z)|}{1 - |f(z)|^2} \leq \frac{1}{1 - |z|^2}$$

A nawet wyrażenia pod modułami w mianownikach są > 0 w przejściu do granicy (z tego samego powodu!).
mianowniki nierówne, bo
 $z \in D(0,1)$
 $f(z) \in D(0,1)$

$f \in H(D(0,1))$ więc pochodna istnieje.